

Biblioteka Główna Uniwersytetu Ekonomicznego w Poznaniu

Artykuły:

Olbrzymie oficjalne udziały Francji i Niemiec w Targach Poznańskich

Związek Inżynierów Budowlanych R.P. organizuje Wystawę Handlową

Źródło:

Życie Gospodarcze Rok 16,1937 numer 3, strona 21

Artykuły udostępnione cyfrowo w ramach zadań projektu pt.

„Digitalizacja i udostępnianie online »Bibliografii gospodarki Wielkopolski 1919-39«

H. Maciejewskiej” (SONB/SP/550684/2022)

Ruch emigracyjny i reemigracyjny w Polsce.

W latach 1931—1935 wyemigrowało z Polski 229,300 osób. Do krajów europejskich — 135,300, w tym do Francji 57,500, do Niemiec zaś 35,400 wychodźców, natomiast do krajów pozaeuropejskich 94,000 osób (do Stanów Zjednoczonych 96,800 osób, do Kanady 6,300 osób, do Ameryki Południowej 25,88, do Palestyny 52,200 emigrantów). Cyfry te nabierają specjalnego oświetlenia w zestawieniu z tymi samymi liczbami w okresie od 1926—1930 r. Wtedy to ruch wychodźczy wynosił poważną kwotę 964,100 osób — do krajów europejskich 679,100, do zamorskich 285,000 emigrantów.

Cyfry dotyczące powrotu wychodźców wykazują natomiast dużą tendencję wzrostu. Podczas gdy w latach 1926—1930 reemigracja wynosiła ogółem 459.700 osób (z krajów europejskich 426,500, z poza europejskich zaś 33.200 osób), to w następnym pięcioleciu, tj. 1931—1935 cyfra ta wynosi 232.000, a więc przekracza liczbę wychodźstwa w tymże czasokresie. W przecięciu rocznym reemigracja stale się zwiększa i to w dość dużej skali. W roku 1933 wynosiła ogółem zaledwie 18.800 osób (z krajów europejskich 14.900, z krajów zamorskich 3.900), już w roku następnym wyrażała się cyfrą 34.000 reemigrantów (31.800 i 2.200), wreszcie w roku ubiegłym wzmożła się najbardziej, dochodząc do 52.400 powracających do kraju (z krajów europejskich 51.700 osób, z pozaeuropejskich zaś 1.700). Najsilniejszą tendencję w wymienionych latach wykazuje — ze znanych zresztą powodów — reemigracja z Francji, która w omawianym okresie wynosiła: w r. 1933 — 10.200, w r. 1934 — 20.200 osób, by w r. 1935 osiągnąć rekordowy poziom 35.500 osób.

Targi i Wystawy.

IX Targi Katowickie.

W czasie od 16 maja do 1 czerwca 1937 r. odbędą się w Katowicach jak corocznie IX. Targi Katowickie, urządzone staraniem Śląskiego Towarzystwa Wystaw i Propagandy Gospodarczej.

Targi te organizowane w mieście stołecznym żywotnego okręgu śląskiego są chętnie obsyłane towarami krajowym przez wytwórców gdyż stwarzają korzystną okazję dla zamówień i wzmagają przeważnie obroty handlowe.

Ponieważ ożywienie życia gospodarczego jest niezmierznie ważnym postulatem sfer miarodajnych, produkujących i handlowych — przeto starania dążące w tym kierunku powinny znaleźć pełne zainteresowanie.

Olbrzymie oficjalne udziały Francji i Niemiec w Targach Poznańskich.

Francja dąży do zniesienia kontyngentów, co się uwypukliło w inicjatywie zarysowującego się trójporku handlowego między Francją, Wielką Brytanią i U. S. A., to też stanowi ona rynek handlowy o wzrastającym znaczeniu. Oficjalny udział Francji w Targach Poznańskich w roku bieżącym będzie największy, jaki Francja w Polsce w jakiegokolwiek bądź imprezie brała, stanowiąc zarazem udostępnienie tego rynku.

Zasada clearingu, istniejąca między Polską a Niemcami, stwarza z naszej strony konieczność wszelkich możliwości importowych z Niemiec, albowiem są one równoznaczne z eksportem polskim do Niemiec, korzystającym z wysokiego poziomu cen wewnętrznych Rzeszy. Wachlarz produkcji obydwu krajów, jaki oglądamy na Targach Poznańskich, stwarza ku temu coraz to nowe możliwości. Zgłoszony już oficjalny udział Niemiec w tegorocznych Targach Poznańskich scentralizuje to zadanie.

Związek Inżynierów Budowlanych R. P. organizuje Wystawę Handlową.

Związek inżynierów budowlanych R. P. uzgodnił z Zarządem Targów Poznańskich organizację dużego, handlowego działu budowlanego na przyszłych Targach Poznańskich, które odbędą się od 2—9 maja br. Wzmaganie się ruchu budowlanego stwarza w naszych warunkach konieczność technicznego usprawnienia form budownictwa, by połączyć wygodę i higienę z minimalnym kosztem, oszczędnością pracy w obsłudze mieszkań i całą, jeszcze w Polsce nierozwiązaną sprawą ogrzewania. Klimat Polski przy znacznej wilgoci, dużych zmianach temperatury i porywistych wiatrach, stwarza swoje zagadnienia techniki ogrzewania i wentylacji, które muszą być pokonane w swoisty sposób. Pozatem istnieją nowe metody, jak zastosowanie gazu do centralnego ogrzewania poszczególnych mieszkań, pokrywania ścian i podłóg materiałami zastępczymi, oświetlenia wmurowane w ściany za matowymi szybami, boazerie w postaci fornierów naklejanych na płótno i wiele innych, nowych metod budowy i wykańczania. Wszystko to stworzy niezmiernie ciekawy pokaz syntetyczny, który niewątpliwie zainteresuje liczne zjawy, jakie w tym czasie będą zorganizowane w dziedzinie architektury i budownictwa.

Wystawa Światowa w Paryżu.

Udział przemysłu polskiego w Wystawie Światowej w Paryżu w 1937 r. przewidziany jest w bardzo skromnych rozmiarach. Całość ma mieć charakter raczej poglądowo-informacyjny, a obejmować ma przestrzeń 160 m². Nad szczegółami naszego wystąpienia